

БІРЖОВА КОМІСІЯ ВІЯВИЛА НАДУЖИТТЯ ПРИ ПРОДАЖУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Вашингтон. — Комісія Цінних Паперів і Біржі 3-го квітня повідомила Конгрес, що виявлено «понаднуджання» при продажу цінних паперів на біржових ринках і тому, на думку Комісії, треба нових законів, які дозволять б на стислість контролю акцій. Але у звіті виразно стверджується, що немає в продажі «обидних акцій», і тому громадянство не має причини поводитися в паніку і трапити до біржових акцій, тільки повинно бути обережнішим в цій справі. Комісія Цінних Паперів і Біржі пропонує такі заходи, щоб припинити теперішнє надуджання: 1) Комісія мала б мати право не допускати судово караним злочинцям продавати цінні папери; 2) Вона повинна мати право давати дозволи окремим особам на те, щоб могли продавати цінні папери. Ці особи мали б мати крайній вишкіл в цій ділянці, як це тепер буває; 3) Більші фірми, які продають акції, повинні бути реєстровані на біржі, мусіли б періодично здавати звіти Біржовій Комісії; 4) Комісія мала б дістати право від Конгресу, щоб недопускати до такої спекуляції на біржі, яка була в роках 1929-1932; 5) Треба б зорганізувати окрему вузку Комісію, яка могла б

ПЕРОН ЦІКАВИТЬСЯ ПОДІЯМИ В АРГЕНТИНІ

Колишній аргентинський диктатор Хуан Перон (ліва) читає із своїм приятелем фінансистом Хорхе Антоніо повідомлення про антиперонівську військову революцію в Аргентині.

В Аргентині здавлено революту частини морської флоту

Буенос Айрес. — В середу 3 квітня уряд президента Хосе Марії Гіда проголосив, що революту частини морської флоту здавлена та що контр-адмірал над країною цілком в окупах уряду. За приблизними підрахунками — 25 до 35 осіб втратили життя в цій останній короткій війні між різними родами збройних сил Аргентини. Справу вирішило теж саме, як завжди було за урядом і активно виступило проти морської флоту. Обидві бази, морська і летунська, що ними користувались збро-

Збільшився престиж губернатора Ромні після того, як виборці схвалили нову стейтову конституцію

Дітройт. — В політичних колах звертають увагу на те, що престиж губернатора Дж. Ромні збільшився, коли виборці більшістю 810,180 до 799,420 голосів голосували за те, щоб в стейті обов'язувалася нова конституція, запропонована республіканським губернатором Ромні, якого згадували і між можливими республіканськими кандидатами на президента в 1964-му році.

Вечір у честь Митрополита Йосифа Сліпого в Дітроїті

6 квітня Інститут Української Культури влаштував святочні свідчення громадянства, присвячені згадці Митрополита Йосифа Сліпого. У програмі буде: відкриття (проф. А. Шутка), та дві доповіді, проф. І. Боднарука про Українську Католицьку Церкву на рідних землях і Московську політику проти неї, та о. д-ра В. Галліча про звільнення Митрополита Сліпого. Буде також інсценізація відомого поетичного твору В. Явона «Отче Наш» у виконанні ансамблю ІУК під керівництвом арт. М. Кавки. Додік з імпреси призначений на дар для Митрополита Йосифа.

Оперний Ансамбль вшанує М. Лисенку концертом і оперою „Ноктюрн“ цієї суботи в Нью Йорку

Нью Йорк. — В найближчу суботу, 6-го квітня, тут в залі Джуніор Гайскул-при евею „Б“ відбудеться о. год. 7-й вечірній концерт та вистава оперної опери „Ноктюрн“, що ними Український Оперний Ансамбль вшанує батька української музики Миколу Лисенку у 50-річчя його смерті. Концерт і опера відбудуться під музичним керівництвом Ігора Сосновського і в них візьмуть участь: М. Кобирні-Козольська, Ганна Шерей, Лев Рейнарчик, Іван Гаш, О. Зам'ята, Христия Карпенчик, Г. Венгріні-Колінічівська. Мистецький провід імпреси в руках В. Ласовського, хореографія — О. Гердан, при фортепіано — Г. Клим. Оперний Ансамбль докладав багато зусиль, щоб влаштувати цю велику мистецьку імпрезу і очікує масової участі громадянства.

Відомий журналіст Бруке Агнісон називав книжку Рахелі Карсон п. н. «Мовчазна весна» — Хартон людських волюностей. Авторка пише про те, як різні хемікалі спричинили те, що в деяких районах вигинули всі птахи. Хемікалі є де-коли шкідливими для людини. Сенатор-демократ з Орегону Вейн Морс домагається, щоб уряд не дозволяв вернути до США тим кубинським в'їзникам, які брали участь в рейдах проти совєтських кораблів біля берегів Куби та на со-ветській військовий табір на Кубі.

Совети острілювали приватний літан на шляху до Берліну

Берлін. — Два совєтські військові літаки напастували у минулий висторок приватний літак, який два канадійці, що працюють в британській телевізійній станції, летіли до Західного Берліну. Один з совєтських літаків давав сигнали канадійцям, щоб вони приземлились. Пілот літака Юджі Грін, був за останньої світової війни пілотом в канадійському королівському летунстві і не послухав совєтського наказу та летів далі. Тоді з другого совєтського літака почали стріляти з скорострілю, щасливо не поціливши машини, яка долетіла на

ЗДА проти продовжування військової диктатури в Південній Кореї

Сеул. — Президент Кеннеді написав голові військової хунти в Південній Кореї генералові Чунг Гі Паркові листа, який в делікатній але недвозначній спосіб з'ясував становище Америки в справі режиму в тій країні. Цей лист Президента був відповіддю на листа названого південно-корейського генерала, в якому Чунг Гі Парк борови рішення керівної військової хунти — продовжити собі час свого безконтрольного урядування ще на 4 роки. Внаслідку такого рішення вишлася глибока політична криза в Південній Кореї, бо всі тамешні політичні партії заперечували перед військовою хунтою і зажадали виконання обідиці

Конгрес ухвалив закон про почесне громадянство ЗДА для Вінстона Черчилля

Вашингтон. — 2-го квітня Сенат одностайно ухвалив закон про надання почесного громадянства ЗДА колишньому англійському прем'єрові Вінстону Черчиллю. Цей законопроект негайно вислав президентом Кеннеді до підпису. Президент має його підписати під час окремої церемонії в Городі Троян в Білому Домі, і ту церемонію мають передавати на телевізійних стаціях Брітш Бродкастинг Компані за допомогою комунікаційного сателіта „Рілей“. При цій церемонії не зможе бути присутнім 88-річний Черчилль. В 1953-му році Черчилль відмовився від почесного громадянства ЗДА. Але тепер вже кілька американських стейків надали почесне громадянство Черчиллю, і він заявив, що приймає почесне громадянство ЗДА. Це перший випадок, що Конгрес ЗДА надав чужинцеві почесне громадянство ЗДА. Французький маркіз Ляфетт дістав був почесне громадянство двох американських стейків ще перед проголошенням американської самостійності, і пізніше автоматично став громадянином ЗДА.

„Голос Америки“ плянує передачу про „Свободу“ й Енциклопедію Українознавства

Джерзі Сіті. — Минулої середи, 3-го квітня, до приміщення В-ва „Свобода“ загонали кореспондент і технік „Голосу Америки“ з відповідною апаратурою та записали нагасму розмову з редакторів „Свободи“ для передачі в Україну в рамках своїх щоденних радіопередач. Нагоду до цього дало 70-річчя, що й „Свобода“ в цьому році відзначає. Розмова включала короткі запити і відповіді про початок та розвиток і ролі „Свободи“ та про поодинокі пляни.

АНТИКАСТРОВІСЬКІ КУБІНЦІ НА БАГАМАХ

Місцеві поліції в Насав на Багамських островах охороняє судно „Вайолін III“, в якому 16 кубинців і один американець готувалися до збройного рейду на Кубу. Усіх їх затримано і вони відповідатимуть перед судом за посідання зброї без дозволу на території Багамських островів.

НА КУБІ ВСЕ ЩЕ Є ПОНАД 12.000 ВІЙСЬКА СССР, ТВЕРДИТЬ КЕННЕДІ

ПРЕЗИДЕНТ ЗАНИВ СТАНОВИЩЕ ДО РІЗНИХ СПРАВ ВУТРИШНЬОЇ І ЗАКОРДОННОЇ ПОЛІТИКИ НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

Вашингтон. — На Кубі було в часі найвищої кризи коло 22.000 совєтського війська. 5.000 совєтських воїнів відкликано ще в листопаді минулого року, а 4.000 пізніше, так, що тепер все ще залишається там як їх 11 до 12 тисяч совєтських воїнів — так виходить з заяви президента Кеннеді на його останній пресовій конференції в минулу середу 3 квітня ц. р. Президент підкреслює, що це тільки приблизний і згодом підлягає підрахунок, бо докладних цифер не можна мати. Водночас він заявив, що сподівається, що в найближчому часі будуть відкликати з Куби дальші совєтські частини, чого саме й бажають собі ЗДА. Що стосується Куби, то Президент широко мотивував останні заходи Уряду проти мексиканських кубинських антикастровських емігрантів — революціонерів. Президент кількакратно підкреслює недоцільність таких маленьких неконкретизованих наскоків, які ні в чому не послаблюють кастровського режиму. Зате Президент хвалив добровільне включення в американський збройний сили 400-500 учасників невдалого кубинського внаслідку в Свинній затоці з 1961 року. Президент заявив, що „хочемо домагати“ тим чисельним кубинцям, які рішені спричинити до звільнення своєї батьківщини, але що Уряд хоче „знеохочувати“ тих, які переводять рейди, що — за думкою Президента — „не приносять справи волі“.

З інших закордонно-політичних справ заторкнувся на тій пресовій конференції справи Південної Кореї, участь німецьких учених в добуванні для Єгипту ракетно-атомової зброї, відношення до Латинської Америки й багато інших. Президент висловив надію, що в Південній Кореї прийде в найближчих днях до порозуміння між військовими державними правителями та цивільними політиками щодо дальшого тамешнього демократичного правління. Президент признав, що праця німецьких учених, що старуються винайти й розвинути для Єгипту різноманітну зброю масового винищення — збільшує напруження на Середньому Сході. Політикою ЗДА — заявив президент Кеннеді — є стежити, щоб на Середньому Сході існувала рівновага сил, яка знеохочувала б

У Ляосі вбито міністра закордонних справ

Вісци. — В минулий висторок 2 березня ц. р. членом особистої сторожі ляоського міністра закордонних справ Фумінь Фольсеїни застрівив його з автомату в його власному домі, при чому важко поранив в обидві ноги також його дружини. Це вже третій політичний атентат в Ляосі з трагічним вислідом від лютого цього року. 12 лютого з трагічним вислідом партизанської армії застрівив полк Кетсану Вонгсавангу, шефа штабу королівської армії. Дер-

У СВІТІ

• Кол. президент Туреччини Сеттал Бакар, засуджений на довічне ув'язнення після революційного скинення режиму його прем'єра Едіана Мандереса (якого повісили) і звільнений 28-го березня ц. р. після року залякування, розпочав у шпиталі годинку на знак протесту проти дальшого трактування його як в'язня.

• Італійські соціал-демократи Джузеппе Саррагата заявили, що вони ліво-соціалісти, що їх лідером є Піетро Ненні, будуть підтримувати Совєтський Союз в справах закордонної політики Італії, не можуть допустити того ліво-соціалістичного політика до участі в італійському уряді. Однак вони, як ліво-соціалісти підтримують уряд Аміноре Фанфіні у внутрішньополітичних справах.

• Югославський диктатор Тіто гостював у себе мексиканського президента Адольфо Лопеза Матеосу і заявив, що посів цього року реалізувати його. При тім нагоді Тіто повідомив, що в Бразилії, Болівії, Чиле, Очевидно, тими своїми відвідинами він скріпить в усіх країнах комуністичні впливи.

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWS

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності поглядів Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі не виразив застерігати до друку. Редакція не відповідає за відповідну поштову оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА" P. O. Box 348, JERSEY CITY 3, N.J.

Слування визвольних рухів

Деякі останні ходи американської закордонної політики аскаро суперечать тим гаслам, висловленим, що думали у виборчій президентській кампанії восени 1962-го року. Прала, президент Д. Д. Айзенгауер та його секретар закордонних справ, Джон Фостер Даллес також не стосували свого гасла у закордонно-політичній практиці, бо — наприклад — не дали ніякої допомоги мадлярським революціонерам. Знаємо, що й за президента Д. Ф. Кеенеді Америка, хоч погодилася була на вивід кубинських революціонерів проти режиму Кастра на Кубі восени 1961-го року — поза висадними човнами не дала їм активної допомоги. Але тепер ми вже маємо приклад одержного стримування патріотів, які хочуть боротися за визволення своїх утриманих батьківщин.

Американський уряд, спираючись на вісідки айської розвідки, вказав британським властям на Багамах, з якого-то відлюдного острова кубинські антикастрові революціонери роблять свої морські рейди проти Куби Кастра і проти кораблів, що довозять Кастрові зброю. Внаслідок цієї інформації, британська поліція схопила групу цих революціонерів і сконфігувала їхній узорний моторний човен з вантажем вибухових матеріалів. Майже одночасно американці зробили те саме з іншим подібним човном кубинських партизанів — революціонерів на Флориді. А вайдидатівських керівників проти-кастрової еміграції на Флориді, які займали активною боротьбою проти режиму Кастра, вчот під поліційний нагляд і обмежили свободу їхніх рухів територією одного повіту.

Решення Уряду виправдують таку поведінку тим, що революційна діяльність кубинських емігрантів спричиняє клопіт американській закордонній політиці, бо ні Хрущов, ні Кастро не вірять, що кубинські революціонери діють без активної допомоги з боку Америки. Тому — чусмо — кубинські і советські літаки можуть "мети-ти" на американських кораблях на Карибському морі, як це вже сталося в одному випадку, — а це з черги може привести до війни, війни, якої Америка собі не бажає. Американські чиновники вбачають в отих морських рейдах кубинських революціонерів просто намагання спровокувати міжнародний конфлікт і втягнути Америку в активну інтервенцію проти Куби Кастра — не турбуючись, яка офіційна політика Уряду.

Формально американські власті ніби мають рацію. Але по суті виходить, що, хоч Президент кількакратно заявив, що цілі політики ЗДА у відношенні до Куби є єдиними тамашнього комунізму і що він вірить, що пралор вільної Куби замас в Гаваї, практично Америка утруднює самим кубинцям боротьбу проти поневолювачів та ще й притягає до цієї акції Британію. Те саме діється з Китаєм. Завдяки американській допомозі вільні китайці створили на Формозі 600-тисячну армію, модерно вишкочу, і вивозили. Член Кай-шек хоче свої військом розпочати партизанську війну проти комуністичного режиму на китайському сході. Але ЗДА не дозволяють цього, побоюючись, "виплатних актів" з боку Пекіну і вибуху з цього приводу більшої війни.

Практичний наслідок цієї суперобережної політики такий, що большевицька армія стаціонує на Кубі, яка перетворена в советську фортецю, а китайські комуністи щораз поширюють свої впливи в Південній Азії. Це логічно: тільки відважна політика має успіхи, здобуває союзників і відстрашує ворогів.

ЛЮДИ — НЕ ЯНГОЛИ

ІВАНА СТАДНЮКА

(Зразок новітнього соцреалізму)

(2)

Ось як виглядали передреволюційні дівчата у Стаднюка. Дівчата виходили на вулицю, обмалювали від одгу і прикрас, як стародавні ліцарі від зброї. Кожна одягала по дві-три катчасті сіднички, обшиті вишуканою мережкою, відпускаючи одну з-під другої. Поверх сіднички крапувались несамою розкраси плахти, а потім це вишиваний килим по білому перкало хвартух. Полотняні сорочки також були вишивані багатими зорами, із смаком підібраними під колір оксамитної корсетки — червоної, зеленої, борної, блакитної. А нашіст! Сиди-сиди важких камінь-горіх кавіновою ко-лоду! Все, що пиниоту за-вершував війок квітів на-голів, з якого спадав каскад

сонячно-перістих стрічок". Характер головному героя першої частини Стаднюка так, щоб виглядав він живою людиною, а не носієм певних чеснот чи вад, які автори потрібні для проведення своєї думки. Платон Ярчук — людина палка, повна пристрасної любові до свого одиначи-нина, вибухова, що в розпалі цього може донести бити цього свого сина. Ярчук гордий на лиз, нетерплячий, — словом, має досить типовий для українського селянина риен характер.

Ось як описав його в романі: "Округла, а відтінком міді борідка і ще рудіші, спущені вниз вуся надарили обличчю "благоборазя" і стачістості, в той час, як колочі і намі-

Комсомол під обстрілом

Ферменти серед совської молоді так поглибилися й поширилися, що очолюваний комуністичною партією совський режим був примушений звернути свої атаки на свою ж власну організацію підбудову — Комуністичний Союз Молоді, що його екстерієно називають "комсомол". Розглядом і історичних недоліків у цій совській молоді організації присвячено востанє наряди київського пленуму Центрального Комітету Комуністичної партії України в днях 27-го і 28-го березня цього року, який прийняв постанову "Про перебудову роботи та завдання комсомольських організацій України по виконанні рішень листопадового пленуму ЦК КПСС і грудневого пленуму ЦК КПУ".

З головних обвинувачень проти комсомолу виступав на засіданні київського пленуму перший секретар ЦК КПУ України Микола Підгорний. В діяльності комсомолу, його керівництва і низових організацій Підгорний знайшов "формалізм, казенщину, які засують будь-яку живу справу", недостатку "цілеспрямованості і конкретності в роботі", незадовільне керування комсомольськими організаціями, приниження ролі комсомолу у виробничій тощо. Замедлення ідеологічної роботи Підгорний визначив, як причину "відривкування перекитів капіталістичного минулого" серед комсомольської молоді і, "просочування буржуазної ідеології" в совське молоде середовище. Винув за поширення серед молоді настроїв апатичності і втечу від комуністичної ідеології Підгорний скинув на "літдупного ворога — буржуазну пропаганду" яка, мовляв, намагається "впливати на різних людей, особливо на молоді, сідти серед неї настрої апатичності та бездіяльності, захитувати її патріотичні почуття, розкласти морально". Стерднши, що "буржуазна пропаганда знаходить інколи поживний ґрунт серед частини молоді, яка все життя дихала повітрям соціалізму", Підгорний закликав боротися з цим ворогом впливом виховно-ідеологічною роботою, активною участю у виробничому процесі. Серйозні недоліки, як пак "негативні факти", знайшов Підгорний також і в роботі з молоддю зміною творчої інтелігенції.

По лінії закидів Підгорного пішла також учасники пленуму в прийнятій ними постанові про "перебудову роботи і завдання комсомольських організацій". Стерднши, що "в роботі комсомольських організацій над ідейним вихованням молоді не вистачає бововості і наступальності, тісного зв'язку з життям", постановою гостро вимагає, "більше дбати про політичне виховання, ідейне гартування" молоді. Особливу увагу звертається при цьому на конкретні повести "рішучу боротьбу проти будь-яких проявів буржуазної ідеології, проти чужих нашою народові формалістичних збочень у літературі та мистецтві".

Увесь діалог поставлений Підгорним на пленумі і зафіксований у постанові ЦК КПУ обвинувачує і закидає збік комсомолу України, який згідно з найновішими даними нараховує 3 500 000 хлопців і дівчат, доповідь, що нігілістичні у відношенні до офіційної комуністичної ідеології і партійної політики настрої серед совської молоді поширилися в загрозливих для режиму розмірах. Найглибші ферменти й антирежимні тенденції проявляються передусім серед комсомольської молоді, що не знала й не знає досі ніякого іншого виховання, крім комуністичного. Це і є головним доказом на те, що московський комунізм програв, за основному бій за своє власне майбутнє. З відвертанням молоді від комуністичних ідей і настанов неминує послаблення бази "будови комунізму" в СССР.

кувати очі були по-хлоп'ячому — молоді, відблескували сірим полемком і нашоухували на згоді, що думка цього чоловіка зайняті інколи такими земними справами, які, здавалося б, не повинні привертати людську його ролі, виснажену каторжною селянською працею".

Після смерті дружини Платон перебрив кілька жінок, аж поки спинився, здається, вже на шостій, бо все хотів знайти для Павлина другу матір. Ось як перший раз веде Платон до себе нову жінку. "Платон Гордійович дивився на розквітлі садів, вдихав насичене вогкістю весняне повітря і думав, що йому на шостому десятилітті життя довелось везти додому другу жінку. І все через Павлина. Дивалі сина, росте без материного ока, як билинка при до-розі. І хата без господині — що земля без весни".

Тепер, коли в загальних рисах записався з головним героєм, пікаво простежити, що саме показує автор в своєму романі і як він це показує.

Американська і європейс-

ЗДА ЕВАНУЮТЬ ЛЕТУНСЬНІ БАЗИ В МАРОККО

На території королівства Марокко з початком "корейського конфлікту" в 1951-му році, на підставі окремої угоди між марокканським урядом і урядом президента Трумена, споруджено три велетенські летунські бази для далекосяжних бомбових кид ЗДА. Три наймодерніші в-раджені летовища і при них необхідні споруди технічного й персонального характеру коштували державній скарбниці ЗДА \$800 000 000 плюс "солоні" винагороди для Марокко. Загальна площа всіх трьох баз, розташованих на півдні від міста Каабалія, становить 75 квадрат. миль. На підставі договору поміж двома урядами, вся ця територія мала екстериторіальний статус, тобто адміністрація цих оборонних споруд на важливого стратегічного пункту Середземноморського обшчу, знаходилася під повною контролею Вашингтону. Для постачання воєнного добра, в-рядах того договору, відступлено для виключного вжитку американського "летунства" морську пристань Ке-нітра, за 70 миль від тих трьох летунських баз.

Внаслідок екстремістичних настроїв доволених країн арабського світу, а також під впливом пропаганди Москви, уряд президента Айзенгауера погодився в 1959-му році еванувати ці три бази. За договором уряду Марокко з Вашингтоном до 31-го грудня 1963-го року вони мають бути залишені збройними силами ЗДА. З початком січня цього року розпочалася довга й коштовна акція планової евануації цих — донадава таких грізних для СССР — трьох "тизд американської сили" й готовості на терені Північної Африки. На кожній з баз перебувало донадава понад 4 000 старшин і воїків летунських сил ЗДА та 60 000 місцевих робітників. Крім щорічної суми, яку виплачував Вашингтон державній скарбниці Марокко за виваж, кожного року витратилось \$30 000 000 на платі місцевому населенню, на закуп харчів і на необхідні в-датки технічного характеру. З кішчем цього року все це американське добро урветься для Марокко, наслідком чого хронічно квола економіка тієї країни зазнає удару поважного й небезпечного для стабілізації державно-політи-

чного ладу. Недавні візита марокканського короля Гас-сана у Вашингтоні, зустріч із президентом Кеенеді, довгі наради із представниками го-сподарських мол столиці — мали на меті знайти шляхи й способи, щоб зарадити цьому лихому.

Льва річ, ані офіційний Вашингтон, ані прихильний для нього уряд і тактовний монарх Марокко не бажали визнавати ускладнені, потрібні або й економічного краху твердою постановою щодо американських баз поживного іже короля Мохаммеда V. До речі, в сучасну пору, із застосуванням на обшчу Середземного моря флотилії субмарин типу "Поларис", з атомовою зброєю в її надрах, коштовні американські бази не належать уже до абсолютно-коштовних оборонних позицій ЗДА в цьому пункті глобу.

Точний реченець закінчення евануації трьох американських баз в Марокко належить до мілітарних таємниць Вашингтону, подають пресові звітодавці. Досі 20% військовий персонал і технічного устаткування баз здекомлектовано. На підставі обопільної угоди з 1959-го року, все рухоме добро цих баз, а також всі мілітарні споруди, які власність ЗДА, мають бути у-сунені або продані будь-якій державі на терені Африки й Європи. Отже, незабаром зникнуть з тамашнього терену прецизні летунські інсталляції, радіарові станції, десаткі вартіваті і багате канцелярське устаткування.

У Західній Німеччині заборонять ученим працювати для зброєння Єгипту

В оні. — Віце-президент західно-німецького парламенту й один із лідерів німецьких соціал-демократів, д-р Карль Шмід, оприлюднив заяву, в якій — як до-лишній співавтор обопільної угоди конституції Німеччини й Федеративної Республіки, — стерднши, що праця німецьких учених над зброєнням Об'єднаної Арабської Республіки є суперсидичні військові літати й ракети з атомовими стріль-нами — є протиконституцій-на. Водночас прелестиниці всіх трьох партій з західно-німецького парламенту зажадали зголошення законопрое-кту, який виразно забороняє німецьким громадянам пра-

цювати у користь зброєння будь-якої чужої держави. В німецькій конституції забороняється діяти "проти мирного співжиття народів" та сказано, що зброю можна продукувати й продавати тільки за згодою уряду. Німецька публічна опінія за ворушлася виступом, що між ученими й конструкторами, які працюють тайно для збільшення воєнного потенціалу Єгипту є навіть сам голова дирекції фабрики літаків Мессершміт-та, д-р Вільгельм Мессершміт. Ізраїль вбачає в праці тих німців — новий доказ німецького антисемітизму, бо Об'єднана Арабська Республіка не скриває, що її ціллю є знищення Ізраїлю.

У себе в родині я сколоту Товариство Спільної Праці. Два сини в ньому з родинами і з бабою та дочкою. Прийму це, хто бажав, але щоб землі, живого інвентару та реманенту у них було не менше, ніж у мене. А щодо праці, то вже й не кажи! Працювати змушу стільки, скільки сам працюю".

Платон Ярчук також з недовіри поставився до ТСО-Зу. Він каже: "Дозвольте й мені сказати правду, хоч у когось від неї засербить у носі!...Совська влада нікого без землі не залишила: мірило було тверде — кількість душ у родині. Але як же могло статись, що в-ради, маючи ту саму землю, стали заможніми селянами, а інші й досі бідні, аж сині? За-

„ТАКОГО НАМ НЕ ТРЕБА“

Курitiba, Бразилія. — Від часу, коли президент Бразилії Жакіо Квадрос встановив дипломатичні зв'язки із Со-ветським Союзом, чимало бразилійців побувало в червоній імперії. Іздали туди люди вселюких політичних поглядів, успішних становищ, факів тощо. Серед них бачили теперішнього президента Жакіа Гул'єрта, міністра, сенаторів, депутатів парламенту, купців, промисловців, а також журналістів.

Назавга помічався, що московський комуністичний режим, маючи Бразилію на оці, ставиться до бразилійців прихильніше, ніж до віддучавців з інших країн вільного світу. Чимало бразилійців мали нагоду розмовляти з відомими комуністичними діячами в Москві та Києві не тільки в державних установах, при свідках, але також у мешканцях тих осіб, часто сам-на-сам. Зокрема в Києві бразилійці цілком вільно почували себе на диспро-ському пляжі, знайомилися там з діячами, яких фотографували, а потім відпрова-джували додому. Один бразилійський інженер, який знає українську і жидівську мови, за порадою автора цих рядків, ледь світ в Одесі скопився з ліжка, вийшов через мук-жотелового ресторану на вулицю, ніким непомічений побував на базарах та залізничній стації, де нав'язував розмови з різними особами, навіть з українськими колгоспниками.

Жадний бразилійський віддучав СССР ні в своїх пресових чи прилюдних виступах, ні в приватних розмовах не висловив найменшого за-коплення тим, що побачив і почув у червоній імперії Принаймні, на щось подібне нам ще не доводилось на-трапити.

Бразилійська критика підсовського життя, якщо не помілимося, почалася з л'якої руки президента Жакіа Гул'єрта. Вже давенько, на мітингу членів "Ліги Кампо-неза" ("Селянської Спільни") в далекому місті північної Бразилії Жовн Песоа, він виступив з промовою. Слухали його там 18 000 членів тієї "Ліги". Хоч "Ліга" в цілому керувано комуністами, зокрема відомим бразилійським комуністичним ватажком Фран-сиско Жульйоно, президент одержого сказав, що совський колгосп, взагалі совський сільськогосподарська політика не надається для звичок, в'дачі й традиції бразилійського селянства. Він порадив членам Ліги Кампонеа не брати собі за зразки ні колгоспи, ні радгоспи, а шукати власних шляхів в проведенні аграрної реформи.

Звернула на себе увагу в куртібському "лівацькому" часописі "Ультіма Ора" стаття одного з політичних діячів, який віддавав Совський Союз. Автор статті твердить, що московський комунізм для Бразилії ніяк не підходить, що бразилійський нарід того ніколи не сприйме.

Кілька бразилійських журналістів познайомилися у Києві на диспроському пляжі із студенткою Тосою. Розмова з киянкою провадилася російською мовою (у Бразилії курсів вивчення російської мови тепер не бракує). Але на за-

гадки тут ніякої нема. Вся справа в тому, у яких руках земля опинилася. С селянин-господар, а с — не господар". Звичайно, присутні на сході комуністи не могли з цим погодитись, бо вони мали виконати певні завдання, а не дослухуватись до голосу селян. Стаднюк пише, що робітник, який керував зборами, "з докором глянув на Платона" і почав доводити, що хліб і постачі потрібні державі для червоної армії — хоч промови цього зовсім не заперечували. І Платон після сходки почував себе ніяково, що не дотримав кроку совської владі.

Стаднюка особливо цікавить психологія українського середняка, і, крім Ловиблоха, він виводить з одного середняка-Хтома. Негарний на вид і бідний, Хтома це змолю-дур мріяв про те, щоб забатити і "показати", що він не гірший за інших. Ось як описує Стаднюк шлях, яким Хтома добився такої заможності. І став Хтома господарювати. Ніколи його хата не знала білого хліба, не чула пісні, не бачила доброту...

Працював Хтома з жінкою день і ніч. Шидив навіть на тому, що ходив босий від весняної ожеледі і до ранніх заморозків. З ронами назбирав грошенят, купив ще одного вівця Хтоми почало набирати сили". Була у Хтоми заповітня мрія — купити новий віз на залізних осях. Довго збирав він гроші, але шкодував їх витратити. Аж Хтоми при-свинився страшний сон про золотий дощ — і в перший же базарний день після цього Хтома в'їхав у Коханівку на залізному возі, що аж давені. Та не встиг Хтома насолодити своє серце вмиральною купілею, не встиг наслухатись дзвону таріличних шайб на возі, — як рознеслася чутка про колгосп".

Так непомітно, не спиняючись на проміжних подіях, відводить Стаднюк свого ч-тача до примусової колекти-

ЛНОТ ДО РЕДАКЦІЇ

У справі статті В ІНШІЙ ГАЗЕТІ

9-го березня цього року я писав до редакції "Шляху Перемоги" листа, в якому писав:

"Дотепер я не звертався до Вас у справі статті Заричного "Несамовита історія", видрукованої в "Шляху Перемоги" 23-го грудня минулого року, бо не уважав за вказане виходити з голословними спростуваннями й жибних заповідань і мильних інтерпретацій."

Тепер, коли текст моєї доповіді, яку я виготовив в різних містах Англії і в Парижі, видруковано в "Українським Слові" ч. 1111-3. Ви самі можете перекоонатись, що закидання мені совстофільства, себто прихильності до Советів, є безпідставне. Також можете бачити, що Хрущова, який називав себе "російським", я не уважав українцем за національність. Тож не дивно, що в семи звітах з різних місцевостей, де я робив доповіді, нема й натяку на я-кесь совстофільство. Також і на склодинах Спільки Українських Журналістів в Мюнхені, де мої доповіді була читана і й дискусювана, ніхто не добавив у ній жодних совстофільських тенденцій.

З цього мусить бути ясно, що стаття Заричного і коментарі до неї Вашої редакції розминаються з правдою. До речі, в тій статті подано багато того, чого я не говорив, та це я додиму на сумлінні автора. Тож прошу о-прилюднити цього мого листа у Вашому часописі і бодай там направити кривду, яку мені заподілю. Волю на цьому закінчити справу і не до-ходити моїх прав іншими спо-собами, ані зачинати безплідну полеміку, яка затруєт атмосферу українського політичного життя, як затрують її і бразилійські підозри та неоправдані закиди."

На цей мій лист редакція "Шляху Перемоги" нічого не відповіла, ані його не андукувала. Тож прошу Вас, Шановні Панове, в ім'я правди і загального добра оприлюднити цього мого листа з текстом листа до редакції "Шляху Перемоги" на сторінках Вашого часопису.

Д. Андрійський
Мюнхен, Зах. Німеччина

наступного йому сказали, що лікар з Сибіру виваж додому, бо з його дружиною стався нещасливий випадок...

Дивні поголоски ходять у Москві про сина Хрущова, Сергія, за фактом інженера. Він ніби зовсім не цікавиться політичними справами, а інженерію також занехав. По-го пристрась — збирати метелики, і він вважається одним з найкращіших у світі колекціонерів метеликів. У зв'язку з цим провадить жаке листування з безліччю осіб у різних краях. Батько на нього, начебто, махнув рукою, а тим часом старється вивести на російський верх свого зятя; Заричня Аджубей.

У Кремлі безперервно то-читься боротьба. Хто набирає більшої сили? Того негідно або поволі зовують чи обмежують. Наприклад, після О-лексія Кирова, який вбився в колочодні "Фрол Козлов. Тепер йому прощають в'язати руки і від державних справ майже зовсім відсуваю. Сьогодні більшу роллю від Козлова відіграють ті секретарі ЦК, які одночасно є заступниками голови ради міністрів, тобто подвійними помічниками Хрущова.

Московські "вожаки" явно у-никають говорити з чужинцями про червоний Китай. Не дуже "охочі" вони й до розмов про "соціалістичне сільське господарство". Майже не криються з тим, що працює воно якраз погано, але в цьому, твердять, винен Сталін. Все ж ніби і в самому Кремлі є особи, які, хочуть, коли не зовсім знести колгоспну систему, то бодай де-що послабити її. До цих, ка-жуть, належать Фрол Козлов і донадавший голова Ради Міністрів Російської СФСР Дмитро Полякський. Іх загально-уважалося "правими", щось на зразок новітніх бухаринців... Багато чого можна почути від бразилійських турістів, але всі вони приходять до од-ного висновку, коли запита-ти їх, чи варто переносити спосіб життя під "московським караулом" на бразилій-ські терени: —Такого нам не треба!

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛІДЕЛФІ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, Pa.

СОРОК РОКІВ ПРАЦІ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В АМЕРИЦІ

(3 привіду 70-річчя д-ра Володимира Галана)

Історик українського життя в Америці між двома світовими війнами говорив про велике піднесення культурного, релігійного і суспільного життя української громади в цій країні, говорив про організовану силу нашої громади.

І, говорячи про цю організованість, він мусів назвати провідних людей, визнаючи роллю тих осіб, які були рушійною силою і душою цього організованого підйому. У списку цих людей, які вели українську громаду в Америці і своєю працею виділяли цю громаду на чорній вишці позиції, одні з перших місць займає д-р Володимир Галан. Якщо б перевести змагання популярності в скупченнях українців поза межі України, то чи не найбільше відомою особою вийшов би саме д-р Володимир Галан.

Від сорока років, від першого свого кроку на американській землі, д-р Галан без-

Д-р Володимир Галан

перервно працює для української громади, присвячуючи українським національно-громадським справам весь свій талант і знання. Сучасникам важко оцінити людину, хочби вона визначувалась і надзвичайними вартостями. Для точної і сумлінної оцінки людських діл потрібно перспективи. Тому то і з нагоди

сорока років життя від народження цього роботящого й енергійного діяча української громади в Америці, одного із її провідників, постарасмося пригадати про деякі його діла, щоб ми могли побачити його в повнішому образі і бодай тихою згадкою дати йому відчуття, що його праця і посвяти знаходять зрозуміння і признання.

Володимир Галан народився 3-го квітня 1893 року в містечку Глининях на Львівщині у статечній і гідній міщанській родині, яка визначалась патріотизмом і повною національною свідомістю. Батько Михайло і Мати Марія бажали забезпечити сина добрим вихованням і освітою. Після закінчення народної школи жвавий і амбітний хлопець перейшов до гімназії в Золочеві. У школі молодий Володимир Галан визначався не лише здібностями в науці, але й організаторськими здібностями. Не без його участі в Золочевській гімназії засновано Пласт, він був теж учасником тайних зібрань, на яких гімназійна молодь вивчала історію України і зобов'язувалась національним світоглядом. Гімназіст Галан належав теж до перших гуртків, в яких українська молодь пристосовувалась до військових діл, щоб у відповідний момент стати на захист державної незалежності українського народу.

В 1912 р. молодий абсолюент гімназії Володимир Галан бере участь у першому пластовому марші в Карпати, що його вів славетний потім пластунок - стрілець Чмола. В той час записується Володимир Галан у Львівський університет і починає студіювати право. Та воєнні події перетинають запланований життєвий шлях.

Володимир Галан, мобілізований до австрійської армії, проходить офіцерський вишкіл в Австрії і потрапляє в разні лейтенанта артилерії на італійський фронт. Військове життя - це життя за правдою для нього. Перекінений на східний фронт лейтенант Володимир Галан потрапляє в російський полон. Та тут він уже свідомий і дозрілий український діяч. Він знає, хто він є, де його місце і вся його увага присвячена студіям положення українського народу

і можливостям для самостійного державного життя. Не дивно, що з полону Володимир Галан не повертається до своїх частин в австрійській армії, але включився у ряди Української Галицької Армії, що тоді створила у завзятий нерівний бій за державницькі права нашого народу. З українською армією перейшов Володимир Галан всі успіхи і невдачі. Він брав участь у здобутті столиці в серпні 1919 року, він боровся Львова перед польським наступом в 1918 році, він до останньої хвилини існування української армії відстоював її і відважно носив мундир сотника артилерії, а після програної вивабив еміграцію, замість приниження.

Ідея здобуття незалежності України не покидала українських воїнів, що сталили у бій у серпні 1917-1920 роки. Після програної цієї ідеї жили в них далі, вони лише переміняли зброю на інші засоби, військову дію на віддану повсякденну працю. Теж і Володимир Галан не покидав ідей про боротьбу за свободу. Він покинув студії права, студіюючи спершу у Віденському, а потім Празькому університетах докторатом права, покинув теж спеціальну Вищу Школу Консулярної і Дипломатичної Служби, бажавши віддати свої здібності боротьбі за незалежність держави життя свого народу.

Та післявоєнні події в Європі зовсім не сприяли ніякій діяльності в користь незалежності України. Разом з іншими буйними воєнками українських армій д-р Володимир Галан використав можливість еміграції до Америки і прибув тут у 1923 році. І ось вже сорок років працює він на американській землі для української громади, а перед ним усе та сама ціль краще майбуття українського народу, державна незалежність України.

Вже тут у Злучених Державах Америки д-р Галан починає після закінчення курсу Пенсильванського університету, що дало йому незалежність в устроїні своєї особистого життя, і з усією притаманною йому енергією кидається працювати в українській громаді і для української громади. Його заохотили в 1923 році поїздати у Філадельфію Стрілецьку Громаду, яка об'єднувала усіх тих колишніх українських воїнів, в яких живою була ідея визволення України. Це ж існування цієї організації дало змогу українцям у Філадельфії організувати в 1930 році великий протестний похід з участю кількадесяти тисяч осіб проти польської пафосифікації українського населення в Галичині, який теж великої маніфестації в об'єднанні Карпатської України в 1939 році.

Пізнавши вбогість української громади в Америці, д-р Володимир Галан зрозумів, що ця вбогість, - це наслідок господарської дезорганізованості. Він був першим піонером в ділянці господарської незалежності, організуючи у Філадельфії український банк і установа. Ця установа, яка існує у Філадельфії і тепер, не лише стала важливою економічною установою української громади, але й носить гордо українське ім'я.

Д-р Володимир Галан належить теж до „старих дубів“ Українського Народного Союзу. Від кількох десяти років він є активним діячем цієї найбагатшої української інституції у вільному світі, займаючи в ній різні пости та й працюючи постійно над її організаційним ростом. Сьогодні д-р Володимир Галан займає почесне становище голови Контрольної Комісії Українського Народного Союзу, він є президентом Об'єднання Бутих Українських Воїнів, членом Президії Українсько-

го Конгресового Комітету Америки, є членом різних українських організацій і установ.

Та є одна установа, з якою ім'я д-ра Володимира Галана зв'язане нерозривно. Це Злучений Український Допомоговий Комітет популярно званої ЗУДАК. Це й дотепер багато простих людей усього ім'я цієї організації з іменем її керівника, називаючи д-ра Галана, „мистер Зудак“.

Д-р Галан був одним із ініціатором організації допомоги Україні під час другої світової війни. Американська українська громада свідомо була того, що в цій війні Україна багато потерпить і треба буде прийти їй із матеріальною допомогою. „Вже під час Першого Конгресу Американських Українців 24-го травня 1940 року у Вашингтоні деякі українські діячі у ЗДА, а головним д-р Ляонгін Цегельський звернули увагу на справу організації допомоги українцям в Україні.“

Другий Конгрес Американських Українців 22-го січня 1944 року у Філадельфії склав уже постанову про створення допомогової установи, яка перебрала б на себе всю акцію допомоги Україні. В осягненні цієї акції став д-р Володимир Галан. Того ж самого 1944 року постав Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, що являється об'єднанням усіх допомогових українських організацій у ЗДА, включно з осягненням Української Воєнної Допомоги в Дітроїті, що

(Закінчення на сторінці 4-й)

Парохіальна школа св. Юрія в Нью Йорку вшанувала Тараса Шевченка

Парохіальна школа при закладі св. Василіянина української греко-католическої парафії св. Юрія у Нью Йорку влаштувала і цього року традиційну Шевченківську Академію, яку попередні мавчання проілюстрували під час нічного ряду лекцій на годинках української мови. Академія відбулася 18-го березня у просторій аудиторії величавого власного шкільного будинку при 6-й вулиці, яку вище згадувала шкільна дівоча всіх класів і дитячого садочка під проводом свого катехети, вч. о. Григорія, ЧСВВ, Сестри-управительки, вчительки - Василіанки і світського вчителя-гобору.

На програму, яку виконали відвідувачі учні 5-ої і 4-ої класів під проводом профес. Івана Близняка, склалися наступні точки: відпівання „Завоюють“ та інших пісень до слів Шевченка, сваточна доповідь і декілька збірних декламаций. У виконанні програми взяло участь 250 дітей, а на залі було їх кругло 750.

Безпосередньо перед академією на доручення управителі школи, Преп. Сестри Емілії, ЧСВВ поміж всіма шкільними дітьми таку саму збірку і з такими самими висловами, як тепер в дні 19-го березня ц. р. - За це названа школа одержала вже від Крайового Комітету Пам'ятника Шевченкові почесну грамоту подяки.

Цей патріотичний і гідний наслідування вчинок заслужив на відзначення і признання не й тому, що названа школа вже у березні 1961 р. виконала чинно в заплановану тоді збірку акцію на фонд побудови пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні. Тоді то з доручення тодішнього пароха, тепер ігумена, ВПР, о. д-ра Юліана Катрія, ЧСВВ переведено під проводом тодішнього управителі школи, Преп. Сестри Емілії, ЧСВВ поміж всіма шкільними дітьми таку саму збірку і з такими самими висловами, як тепер в дні 19-го березня ц. р. - За це названа школа одержала вже від Крайового Комітету Пам'ятника Шевченкові почесну грамоту подяки.

I. K.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У СПА

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ
Комітет для дослідів над пореволюційною Україною і Советським Союзом.
Доповідь Всеволода ГОЛУБИЧОГО: „Спостереження про розвиток політичної ситуації в Україні в рр. 1960-1962“
Засідання відбувається в суботу 6-го квітня 1963 року о 6-й год. веч. в будинку Академії: 206 West 100 St., Нью Йорк

ЗАХОДАМИ ВІДПІЛІ 72 СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

буде висвітлено
в НЕДІЛЮ, 7-го КВІТНЯ, о год. 4:30 по мол.
в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ
2 East 79th Street - NEW YORK, N.Y.

ФІЛЬМ-ПРЕМ'ЄРА

напівдокументальний кольоровий, ілюстрований музикою з подорожі автоном

УКРАЇНІ І СХІДНІЙ ЄВРОПІ

яку відбули Мирон КУЩЕНКО з дружиною.

90-хвилинний фільм відображає багато надзвичайних сцен з України й інших країн, які дотепер ніколи не були показані тут.

Показання: пані КУЩЕНКО (Діти тільки понад 9 років)
ПО ВИСВІТЛЕННІ ФІЛЬМУ

ПЕРЕКУСКА
Управа 72 Вільї. С.А. М. Душник - пред.; М. Лисогір - заст. пред.; А. Косів - секр.; А. Безкровна - касир.

У МІСЯЦІ БЕРЕЗНІ ШЕВЧЕНКІВСЬКІ СВЯТКУВАННЯ І ПОКЛІН ГЕНІЄВІ УКРАЇНИ!

Придбайте для себе, своїх дітей і внуків

Найновіше повне видання „КОБЗАРЯ“ Т. Шевченка в одному томі!

БУДУЄМО ПАМ'ЯТНИКИ ПРОРОКОВІ УКРАЇНИ З ГРАНІТУ І БРОНЗУ, ЗБУДУЙМО ЖИВИЙ ПАМ'ЯТНИК! У КОЖНІЙ ХАТІ

КОБЗАР ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ПОВИНЕН БУТИ, БО ЦЕ НАЙКРАЩИЙ ЖИВИЙ ПАМ'ЯТНИК.

Саме тепер вийшов з друку новий наклад КОБЗАРЯ. Це є повне народне видання з багатьма поясненнями на кожній сторінці, проф. В. Сімовича і проф. Я. Рудницького. Гарний папір, тверда полотняна обкладинка, з золотими витисками, в окремій обгортці з целюлоїду, 464 сторін друку, а величина 6 x 9 in (16 x 23 cm).

Це справді люксусове видання Української Вільної Академії Наук і Клубу Приятелів Української Книжки в Канаді.

ПАМ'ЯТАЙМО

що цей КОБЗАР - це найкращий приятель і подарунок для всіх, а головним для дітей, вунуки, приятелів і знайомих, на уродинах, вінчання і пр.

Ціна приступна, бо всього за 1 примірник \$ 7.50
Хто замовляє нараз 2 примірники платять ЛІШЕ \$ 14.00
Хто замовляє нараз 3 примірники платять ЛІШЕ \$ 19.00
Хто замовляє нараз 5 примірників платять ЛІШЕ \$ 30.00
(Виплатити, виповнити або окремо написати і вислати)

ЗАМОВЛЕННЯ ДО: UKRAINIAN BOOK CLUB
P. O. Box 3597, B. Winnipeg, Man., Canada

Оцім замовляти найновіше видання КОБЗАРЯ Т. Шевченка з поясненнями проф. В. Сімовича і проф. Я. Рудницького:

1 примірник за \$ 7.50 3 примірники за \$ 19.00
2 примірники за \$ 14.00 5 примірників за \$ 30.00

— це є лише по \$6.00 за примірник. —
Належність долучує ЧЕКОМ, МОНІ-ОРЕДРОМ, ГОТІВКОЮ в регістрованому листі. (Непотрібне скреслити).

КОБЗАРІ прошу висилати на адресу (одну або більше):

НАСТУПНІ НАШІ ВИДАННЯ: III наклад Великої Історії України, Історія Української Культури і Велика Всесвітня Історія.

ЗАМОВЛЯЮЧИ НАШІ ВИДАННЯ, ВИ ДОПОМАГАЄТЕ ПРИСПІШИТИ ПОЯВУ ПОВНИХ МОНУМЕНТАЛЬНИХ КНИГ.

НА ВЕЛИКДЕНЬ

НАЙКРАЩЕ
НАЙЛЕГШЕ
НАЙПЕВНІШЕ
НАЙСКОРІШЕ

ПРИВІТАТИ СВОІХ
РІДНИХ ДРУЗІВ І ЗНАЙОМИХ
СВЯТОЧНИМ ПОБАЖАННЯМ
У „СВОБОДІ“

Приймається оголошення
святоточних побажань
у „СВОБОДІ“

Адміністрація „СВОБОДИ“ повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшено великого числа на оголошення традиційних святоточних привітів і побажань. Ціна оголошень.

1 пал' через 1 шпальту \$ 3.00
1 пал' через 2 шпальти 5.00
2 пал' через 2 шпальти 10.00
3 пал' через 2 шпальти 15.00
4 пал' через 2 шпальти 20.00
5 пал' через 2 шпальти 25.00
6 пал' через 2 шпальти 30.00

Треба сподіватися, що загальна Громадянська використання цього нагоди, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдалішніх закутках світу, куди навіряд „СВОБОДА“ пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний збіст збільшеного святоточного числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.

Зголошення святоточних побажань, разом з грошовою оплатою, можна надіслати —

НАЙПІЗНІШЕ до 7-го КВІТНЯ 1963 року.

Університет в Денвері

— пропонує —
2-й із 4-ох томів студії БІБЛІОТЕКАРСТВА

HISTORY OF EARLY UKRAINIAN PRINTING 1490-1600

by Lubomyr R. WYNAR, Ph. D.,
UNIVERSITY OF COLORADO

(ІСТОРІЯ РАНОГО УКРАЇНСЬКОГО ДРУКАРСТВА)

Подібна студія, базована на історичних фактах про раннє друкарство і про вплив на культурне життя східної Європи, перше англійське видання цього роду. Досконала рекомендація книжки для студіюючих з повного бібліографією.

Це видання можна одержати за \$2.50 за примірник у:

GRADUATE SCHOOL OF LIBRARIANSHIP,
UNIVERSITY OF DENVER,
DENVER 10, Colorado, U.S.A.

EARN 4% RIGHT FROM THE START ON ALL SAVINGS OF \$25 OR MORE

• Дивіденди виписуються 4 рази в році.
• Оподатковані забезпечені до \$10,000.

ПРИНЕСІТЬ ЦЕ ОГОЛОШЕННЯ ЗІ СОБОЮ І ОДЕРЖИТЕ ГАРНУ ТОРБИНКУ НА КЛЮЧИНКИ.

ЦЕ Є ДАРОМ. — ОЩАДНОСТЕВЕ КОНТО НЕКОНЕЧНЕ.

BANKERS

FEDERAL SAVINGS

and Loan Association • Established 1890

130 SECOND AVENUE — Cor. ST. MARKS PL. IN MANHATTAN

Але Ви мусите принести зі собою це оголошення і одержати даром торбинку на ключинки.

